

Изказване на заместник министъра на отбраната Иван Иванов на заседание на Обществения съвет по отбранителна политика от 4 юли 2014 г.

Тема : „Изграждане на ефективен резерв на българските въоръжени сили“

Уважаеми г-н Министър, г-н Генерал, господа генерали, адмирали, господа колеги,

Въпросът за резерва не е нов за нас. От много години той стои на вниманието на хората, които се занимават в областта на отбраната и сигурността. Една кратка ретроспекция: ние говорихме за национална гвардия, ние говорихме за различни видове резерв, бяха написани няколко закона или по- скоро проектозакона. Така или иначе въпросът за резерва е изключително важен и за съжаление той до този момент бих казал не е речен качествено и пълноценно в българската армия. През юли месец 2012 г. беше приет закон за резерва, който аз и друг път съм казвал, това беше една правилна стъпка. Правилното, че такъв закон беше приет, че се акцентира вниманието както на обществото, така и в структурите в областта на сигурността и отбраната по проблемите за резерва. В правилна стъпка беше и създаването и на Централното военно окръжие, което акумулира в себе си бившите военни окръжия, но създавайки една стройна, единна структура, която се занимава с проблемите на резерва. Какво още беше полезно с този закон, да, създаде се условие за неговото ръководство, за състава му, подготовката на резерва, за неговия отчет, и използването, преминаването на абсолюта в резерва, но предвид абсолютно погрешното схващане на единния комплект сили, ние достигнахме само до доброволния резерв. Един доброволен резерв, който съгласно Бялата книга е до 3400 човека и който не осигурява нарастването на силите и средствата на българската армия при изпълнение на заложените в плановете, сценарии за действие на българската армия. Аз и друг път съм казвал, да какво би станало ако се наложи армията да изпълнява едновременно два, три и повече сценария. Въпрос, на който никой не може да даде разумен отговор, а отговорът е, че просто не е в състояние да ги изпълни, тъй като няма реално нарастване на силите и средствата. Ние сериозно сме поработили върху този въпрос и имаме ясна концепция за развитието на резерва. Разбира се ние трябва да въведем мобилизационен резерв, но този мобилизационен резерв ние трябва да го въведем не само като понятие, ние трябва да го въведем като структура, състав и най важното- да се грижим за неговото обучение. Аз няма да се спирам в подробности в изложението си, но само ще ви кажа, че в момента има някои много негативни тенденции по отношение на резерва и запаса в България. Ние имаме в момента една тенденция като застаряване на мъжкото население в България. И само за последните три години запасните са намалели с 200 хил. човека, с 200 хил. човека за 3 години. Същевременно вие знаете как се назначават хората в запаса, това са обикновено тези, които са преминали военна служба, военно подготвени, за последните 3 години са освободени едва 3 хил. човека и една много малка част от тях са изявили желание да бъдат вписани в резерва. Много малка част от тях. Тоест нашите разчети

показват, че към 2029 г. ние ще имаме не повече от 2 % резервисти до 35 годишна възраст. Това е страшно, тоест ние няма да можем, спазвайки нашите правила, да си окомплектоваме българската армия, евентуално по военно временни щатове с личен състав, ако не вземем спешни мерки. Ето защо ние се нуждаем от нов закон за резерва. Един закон за резерва, който точно и ясно да регламентира службата както в доброволния, така и мобилизационния резерв. Предвиждаме отново, някой може да ме репликира, не държа за името, но държа за съдържанието, така наречения териториален резерв. Резерв, който би трябвало да бъде обучен, подготвен в мирно време който да може да се справя с такива природни катаклизми, промишлени аварии, който в крайна сметка евентуално при мобилизация да осигури нарастването на българската армия и другите силови структури в съответния си състав, да отговори на опасностите и в заключение аз искам да ви кажа, че това трябва да стане. Както министър Ангел Найденов ви каза, в този състав това ни е последното заседание на Обществения съвет, аз съм обаче дълбоко убеден, че ние ще се виждаме и в бъдеще време. Разбира се ще работим заедно, защото това, което се прави в Обществения съвет, това, което е заложено от Министерството на отбраната, включая и въпросите, по които току що аз говорих, трябва да се прави от всяко едно ръководство, което иска да има една силна армия, една армия, българска армия, която да отговаря на предизвикателствата на XXI век., една българска армия, достоен, пълноправен член на НАТО и системата за колективна сигурност и една българска армия, която може да изпълнява и третата си мисия, а именно да подпомага населението в разни катаклизми, природни и други. Аз също искам да ви благодаря за досегашната работа. Ние сме работили години наред заедно. Ще продължим да работим независимо в какво ми качество и да ви кажа, че този Обществен съвет доказва своята ефективност и действително необходимостта от неговото съществуване